

Collegium Universi Juris Canonici

Engel, Ludwig

Salisburgi, 1693

Privilegium XIX. Ex Legibus vel fideicommissis Monasterio relictis non
detrahitur Falcidia vel Trebellianica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61596](#)

Jesuatis, auth. bona damnavorum C. de Bon. proscript. & haeresis, c. vergentes, de Haere. In tali quis auctor criminibus succedunt ascendeant & (juxta d. auth.) Collaterales atque ad tertium gradum; item uxor accipit dotem & domum auctem propter nupias, vel si matrimonium sine doti habuerit bonorum iuxta auth. preterem. C. Vnde vir & uxor, reuident ergo hodie damnati dominum terum suarum, & quamvis post sententiam latam sint peregrini & amittant iura civitatis Romanae, non tamen amitterat ea, quae lauei juris gentium, ut testationem ad prias coniuges dummodo libertus aut parentibus selinequam legimus.

Dices 1. Filius. etiam de iure Canon. ad pa-
cas causas disponere uo potest sine confusione pa-
tis. c. 4. de Sepulc. in 6. R. illud cap. intelligi vel
de peculio tamquam profectio, quod rotum est pa-
tris, sicut iure inter se conciliantur. L. 1. §. 1. f. de
Tut. & rat. diribit. qd. L. 25. de mort. Causa donis,
vel si intelligitur etiam de peculio adventivio.
Hunc illud verbum *Judicare*, trahendum est ad
actum *inter vivos*. per quem scilicet statim fiat
rei traditio & patri auferatur ususfructus. At ve-
re per testamentum patris non prejudicatur;
quia iam loco ususfructus accipiendo legitime
acquirit patrem proprietas, sicut li uia
cum fratre defuncti succederet ex communis in
parte coheredis usumfructum non haberet, solu-
tum enim per mortem est jus patris porestatis
consequenter & effectus eius, scilicet ususfruc-
tus retentio.

quancam sufficit ad complectionem quatuor, &
familiciter si T. statim possit totum levissimum
per fidem omnissimam alteri celebrare, bene que-
tam partem ex S.C. Trebelliano decimorum
leat, satis constitutus t. e. f. & C. allatius
SG. Trebel.

At vero. & Monasterijs non nisi cum hinc
commisum vel legato responsum sit, et non
muni sententia integrum ab aliquo denunciatum
restituit debet per textum in suis sententiis
ad L. Val. qui textus licet tamum de fidelitate
quecum, favore tamem pise caute & reponit
item rationis etiam ad Tresfidelitatem con-
ditur, videantur inuicem D. zilia & Trajani
priv. pise capri, 25.27.

Sed hoc in herede extraneo locum habet,
nam filius suam **legitimam** eam de legem pos-
ta causas dereliquerat potest, quia legem debet
filiis iure naturae & gravari non potest, non
pulchritudo. Augusti in c. fin. 14. 4. neque
exhereditatio filii heredem fecerit Eclesiam, at-
tuta quare qui ipsi cipiat non Augustianus sed
proprio neminem invenerit. Ge.

Sed quid si Monasterium hoc non sit
Monasterio legatum sed quoniam sit, anno hoc
filius ex filiis Ecclesiae Affiliatus, eo quod
vilegiatus contra partes purgarii legum non sit
tutus Privilégio, sed fuit continuo. Ang. in d. aut
similiter. Salic. in iuris quibus C. de SS. Reg.
debet tamen euan posse distingueantur ipsa
raq de prvo. 16. V. Contrarium.

PRIVILEGIUM XIX.

Ex Legibus vel fideicommissis Monasterio relictis non detrahitur Falcidia vel Trebellianica.

1. Heredi debetur quarta.
 2. Non derabatur ex legatis p̄st.
 3. Legitime filiorum gravari non potest.
 4. Monasterio heres derabatur falcidiam ex rea
litate alteri Monasterio.

I Quod herediti in Testamento vel ab intestato
venienti debeatur ad minimum *quarta pars*
hereditatis, & proinde si Testator tam magna
& multa legata fecerit, si heredi sua *quarta non*
tem ancar, possit per L. Falcidiam de singu-
lis legatis proportionaliter tantum detrahere,

ADNOTATIO.

AD Num. 1. Ratio etiam hujus sententiae
figurari potest, quod falsidat sit tantummodo
civilis dispositio, cui pia causa non subvenit. Non
argumentum est, quod in testamento nullus a
quo procedit argumentum ad pia causam, sed
falsidat *L. in testamento C. ad L. Falcit.* L. 1. d.
nique ff. ad Trebell. Est quoque hoc testem
primum voluntate defundi, qui unicus in
factu bonorum malum aliquid decidere tenet
extra (cuius amicorum post mortem non res
get) quam pia causa que post mortem non res
cidetur anima Non obstat. *L. 1. s. ad mino
pium ff. ad l. sal.* quia correcta dicunt per se. N.
131. c. 12. Divinatoria autem est opinio per se. N.
textus. *Nov.* quia heres fuerit in dolo, quod in
acte verbo dicatur.

Nec obstat L. si quoniam.

Ubi Imper. videatur supponere, quod ad declinandum Falcidiam pia causa debent inservi báredes, n. Imperatorem non dicere hoc debet scripsi, sed narrare factum si sit.

Ad Num. 3. Quidam existimáruunt hanc exceptionem declarandam esse, ut procedat, nisi adiutor legata profana, à quibus possit filius legitimum detrahere, cum legatarij non debent esse melioris conditionis, quam heres extraneus, qui non nunquam ob favorem pia causa totam quartam perdit. Hui sententia non repugno, illud adjectum, quod licet plures doceant legata ad pias causas taquam *et alienum deatur, & sic totam hereditatem & quartam heredis* mihi argumento dulce à libertate L. s. universa C. legit, id tamen non procedat circa legitimam filij, quae debetur iure naturæ & nec per pia legata gravati, vel diminui potest, c. fin. 17. q. 4. ideoque suam quantitatam sumit juxta proportionem omnium bonorum patetnotum etiam cumputatis pīs legatis, licet ab his non detrahatur, sed a profanis.

Ad Num. 4. Non obstat, quod unum Monasterium non prescribat contra alterum nisi 40. annis, quia in prescriptione non est utriusque privilegiati per conditio, cum unum Monasterium certe de lucro, alterum de danno vitando. Item non obstat L. si quis 4. 9. C. de SS. Ecc. quia ibi Episcopus non est heres, sed executor, immo licet esset heres, tamen aliud dicendum foret in legato pro redemptione captivorum, ubi captivi certant de danno vitando, & heres de lucro capiendo.

PRIVILEGIUM XX.

Donatio ultra 500. solidos facta Monasterio valet absque infinuatione.

1. **Donatio ultra 500. solidos regulariter invalida est absque infinuatione.**

2. **Fallit in pīs causis.**

3. **Alio item exceptio de Iure communii.**

Licet generaliter invalidetur donatio ultra 500. solidos (quo nomine plerumque 500. aureos seu 100. Imperiales intelligunt) nisi comit magistratu fuerit infinuata, L. *Sancimus*, 34. & L. *si quis argentum*, 25. §. ult. C. de Don.

Excipiuit tamen donatio facta pīs causis & Ecclesijs teste Julio Claro in §. *donatio*, q. 17. n.

1. **Ratio esse potest, tum quod Leges Civiles in dubio non extendantur in præjudicium Ecclesiæ, tum etiam quod donando ad piastus & pro salute animæ sua non censeatur aliquis inconsulto agere, c. in l. si quis 36. in pr. C. de Don.**

Præterea etiam ex Jure communi Civ. valeret donatio ultra 500. solidos facta Ecclesiæ, sicut cuiilibet alteri. I. Si pro reparatione incendi vel ruine donatum sit. L. si quis 36. §. 2. C. de Don. II. Si diversis temporibus donationes fiancata ut singulæ non excedant 500. solidos, quamvis excedant simul sumptus, d. L. *Sancimus*, §. 3. III. Si Imperator qui supra Leges est, donet, d. L. *Sancimus*, quod DD. etiam ad Principes & Dominos territoriorum extendunt cum Hartpecho in §. 2. Inf. de Donat., n. 145. Demum Donatio qua sit ultra 500. solidos non viatur in totum, sed tantum quatenus excedit prædictam sumam, d. L. si quis 36. §. 3. Et Nov. 162. c. 1. §. 2.

AD NOTATIO.

Ad Num. 1. In contrarium facit L. illud, 19. C. de SS. Ecc. sed dici potest, principes secularares non posse suis subditis legem imponere circa contractus in præjudicium Ecclesiæ, maximè si directe de Ecclesiæ disponant, fin. de For. comp. in 6. Item d. L. illud videtur correta per L. si quis 36. in pr. C. de Don. quæ est posterior & lata post consularium Lampasy & Oresjii, si enim valeret donatio cuiuscunque quantitatis pro redēptione captivorum, ergo valet generaliter pro redēptione animæ suæ, & ab una pia causa ad aliam bona est argumentatio.

PRIVILEGIUM XXI.

Valet donatio omnium bonorum facta Monasterio.

Donationem omnium bonorum tam prælencium, quam furorum, regulariter non valere communiter tradunt DD. in 1. omnes §. Lucius, si *Quæ in fraud. cred.* Sed quidquid sit de veritate hujus sententiae, exceptio ab ea communis est, si talis donatio facta sit pīa causa. Barb. I. E. F. lib. 2. c. 13. n. 17. Clarus. d. §. *donatio*, q. 20. n. 3. Cov. in Rubr. de Toflam, §. 2. n. 6. sex. in 6. perlatus 19. q. 3.

FRI-